

➤ **EL PUNT, 22.04.07**

- **Miquel Iceta i Llorens.: «No canviaran les aliances si CiU governa amb el PSOE, perquè som una nació»**

T. RIBA A. SERRANO

Assegura que el PSC «no serà un obstacle» per a la hipotètica participació dels nacionalistes en el govern espanyol perquè el seu partit sempre ha defensat que Catalunya ha de ser «decisiva» en les institucions de l'Estat. Però deixa clar que el país té el seu sistema d'aliances.

-ERC diu que el desplegament de l'Estatut va a un ritme lentíssim, que tot són traves del PSOE amb l'excusa del PP i que aquesta excusa ja no val.

-«Fets, no paraules. Dimecres es va signar la primera transferència i els notaris i els registradors depenen de la Generalitat. L'Estatut va entrar en vigor a l'agost, es va decidir, entre altres coses perquè ho va demanar l'oposició, que fins que no hi hagués nou govern no es posés en marxa, i el govern el vam tenir al desembre. Estem a l'abril, s'han constituït dues de les tres comissions i la tercera ho farà la setmana vinent, s'han obert nou ponències i ja tenim un traspàs. El desplegament està sent bo. Sempre en voldríem més, un té la recança de dir que potser hi ha coses que el dificultaran, com el calendari electoral, això és veritat. I és veritat que per raons que no són d'ara sinó de fa temps hi ha la reticència que costa molt cedir i a l'Estat li costa molt acceptar que coses que feia directament a partir d'ara les farà la Generalitat.»

-Però les notaries no generen trempera.

-«Fa 20 anys que s'hi va al darrere. És veritat que no arriba a la gent, però és important. Per això va fer bé el President de dir que tenim un mandat de 4 anys i en aquests anys ens comprometem al que entenem que és més important: la gestió dels tres aeroports menors, la participació en la gestió del Prat, les rodalies, la inspecció de treball, els permisos de treball dels immigrants i les beques en l'ensenyament obligatori. Els primers alterats

som nosaltres mateixos perquè l'Estatut va entrar en vigor a l'agost i vam decidir que fins que no hi hagués el govern no mouríem un paper.»

-Hi ha la sensació que el govern espanyol no té encara assumit l'Estatut. Fa passar la llei espanyola de banderes per sobre de l'Estatut.

-«La bandera catalana i l'espanyola han d'estar a tot arreu perquè la gent ha de saber que estem en una autonomia política que té uns símbols i que formem part d'un estat que té uns símbols. Crec que aquesta és la gran virtut dels símbols, que representen alguna cosa. Per tant, és molt important que en tot edifici públic a Catalunya hi hagi, com a mínim, les dues banderes si és que no volen posar l'europea i la de la ciutat.»

-L'alternativa no és «el peix al cove» de Pujol?

-«Ens estem resistint molt a dissenyar o explicar una alternativa perquè és cridar el mal temps. Si resulta que ja ho tens tot previst per si no funciona, sembla que ja deixis de donar la importància que li has de donar a una sentència positiva. L'existència d'una alternativa vol dir sobretot que no s'acabarà el món sigui quina sigui la sentència del TC, en el sentit de dir que hi haurà unes institucions, uns partits, que s'hauran de pronunciar i hauran de fer propostes o amb vista a les eleccions o amb vista a una pronunciació dels ciutadans. No s'acabarà la vida. Ens estimem més concentrar-nos a fer que la sentència sigui positiva. I es pot fer de moltes maneres, però, en primer lloc, avançant en l'Estatut. Per això som bastant crítics amb aquells que proposen començar a pensar si hem de tornar a l'Estatut del 30 de setembre, o si hem d'anar a un referèndum d'autodeterminació. Escolti, els ciutadans, que es van autodeterminar l'any passat sobre l'Estatut, el que ens van fer va ser un mandat de desplegar aquest Estatut. Si això no funcionés bé, ja veuríem què fem, però, d'entrada, la nostra obligació democràtica i institucional és defensar l'Estatut.»

-Amb quina previsió treballen per la sentència?

-«Previsió no se'n pot fer perquè no és una ciència exacta. El que sí que sabem és que tots els recursos tarden dos o tres anys a veure's. Per tant, no comptem amb una sentència abans de les generals. Ara, no depèn de

nosaltres i per això hem d'estar preparats per a qualsevol escenari i per a qualsevol calendari. També hi ha un tema que se'n parla poc i és que la sentència sobre els recursos presentats contra l'Estatut català condicionarà la interpretació de tots els estatuts i, per tant, és lògic que el tribunal vulgui anar sabent què diuen el d'Aragó, acaba d'entrar el de Castella i Lleó... Com que les sentències del constitucional creen jurisprudència, suposo que es voldrà tenir en compte tot el panorama. Ja es veurà. I després la mateixa composició del tribunal pot haver canviat.»

-L'Estatut és el que pot comportar més tensions tant entre el PSC i el PSOE, com dins el govern català?

-«Crec que és més probable que generi tensions entre el govern de Catalunya i el govern d'Espanya que no pas entre el PSC i el PSOE ni dins del govern de Catalunya. Per un motiu, que ja s'està albirant, que és que hi ha un partit del govern de Catalunya, que és ERC, que en el fons ja va dir que això passaria. Ja va dir que aquest Estatut en determinats aspectes es quedava coix i que després no es podrien fer determinades reivindicacions perquè no havien quedat prou lligades. ERC també està dient que, d'alguna manera, si fracassés l'aposta estatutària, ells creurien validada la seva tesi que el camí, a partir d'aquesta constatació, hauria de ser un altre. Per tant, curiosament, això no provocarà tensions internes i, en canvi, sí que hi ha un convenciment: que el que ha de fer el govern és desplegar l'Estatut, que és el que està en el programa. El govern serà molt exigent, ha presentat ja set iniciatives al TC, i és lògic que així sigui. La presentació d'un conflicte sempre es fa en clau molt negativa i sempre he defensat tot el contrari. Per això hi ha el TC, és la clau d'un sistema que és conflictiu per se , sempre que hi ha diversos poders polítics amb competències que se sobreposen, es produeixen friccions. Una de les crítiques que es van fer a CiU era que potser no va fer servir un dels instruments, que és legislar. De tal manera que tu desplegues el que entens que són les teves competències i si l'Estat considera que estàs envaint les seves, és l'Estat el que ha de presentar un recurs. Però tu ja has marcat el teu terreny. Això, es va fer poc i el cas més flagrant és en el terreny educatiu. Dels conflictes possibles, crec que el que es donarà més sovint seran les discrepàncies de criteri amb el govern de l'Estat. Entra dins

de la lògica del sistema i de sistemes que, en teoria, funcionen més automàticament que el nostre, com l'alemany, on es produeix permanentment. El que passa és que tenen una sort que nosaltres no tenim. Tenen un fòrum polític de resolució d'aquest tipus de problemes en el Senat. D'aquí ve que nosaltres anem insistint en això, si no, estàs dient que tot ho ha d'arreglar, al final, el constitucional en forma de conflicte, no tant en forma d'una negociació política. I que cadascú s'ha d'arreglar una mica allò seu, perquè cada comunitat fa el seu recurs. En un tema com ara la llei de la dependència, per exemple, si les comunitats, a partir del Senat, ja que és una competència autonòmica, haguessin tingut la capacitat de participar i ser imprescindibles en l'aprovació d'aquesta llei, probablement alguns dels problemes d'encaix no es produirien, perquè s'haurien resolt en origen. El Senat permetria aquestes aliances autonòmiques. També és veritat que a Alemanya després de molts anys l'han ajustat per tornar algun poder a l'Estat i limitar una mica el veto que les comunitats podien fer. Això ho fan després de 30 o 40 anys. Potser tornen, però nosaltres encara no hi hem arribat.»

-L'enduriment del discurs del PSC, a què respon?

-«Jo no hi veig canvi. És lògic que el President en la seva primera presència a Madrid posi l'accent en els temes que creu que convé que siguin escoltats a la resta d'Espanya. No és un home d'escarafalls i, per tant, exclamar-se a Barcelona, no ho farà. Si s'ha d'exclamar, ho farà a Madrid, que és on toca. Aquí, no s'ha inscrit en el concurs d'intentar posar-se la medalla de qui se sent més indignat. Tampoc ens podem estar un any dient cada setmana que hi ha un risc, no perquè no hi sigui sinó perquè semblarà que ens dediquem a denunciar el risc i aquí el que hem de fer és la feina. S'ha de tenir present, sense menystenir l'Estatut, que sense tenir-lo es podrien fer les coses igual. Venim d'una cultura on tot el que no està prohibit, està permès. El que passa és que aleshores has de trobar el camí. Podem fer moltes coses. Quin era el sentit de tenir un nou estatut? Tenir una garantia que a més t'avalés i tenir una visió global de tota la pel·lícula. I a partir de l'aprovació d'un estatut nou a Madrid han de tenir present que hi ha una nova realitat, una nova distribució competencial, que és legal, i per tant, a l'hora de legislar no es pot

oblidar. Això vol dir que si no hi fos no podríem demanar els aeroports o no podríem demanar rodalies? No, es pot. Crec que en la societat civil hi ha hagut un toc d'alerta, de dir: 'Escolta, heu posat moltes coses sobre la taula, però l'important és això i això.' I no estan mancats de raó. M'estimo molt més concretar perquè el ciutadà entengui molt més què volem. En quatre anys: els aeroports, les rodalies, la inspecció de treball..., i el que vingui, perquè no renunciem a res. El desplegament ha de tenir aquesta lògica perquè si no, l'afartament de la gent pot ser encara superior al que ens pensem. Aquesta és una altra reflexió que ens hauríem de fer. La relació dels ciutadans amb la política és més senzilla del que ens pensem. El ciutadà sap que està pagant el sou a unes persones perquè gestionin el bé comú, el que no esperen és que aquestes persones es dediquin permanentment a esverar el galliner i a dir que la fi del món s'acosta, això ho fan un altre tipus de religions. El ciutadà ens paga el sou perquè li resolguem els problemes i, a més tenim un sistema pel qual, de tant en tant, pot dir: 'Aquest lampista no em funciona en vull un altre.' Nosaltres som una mena de lampista una mica estrany, que tota l'estona està dient, 'aquí la canonada està a punt de rebentar'. No, home. Crec que en política catalana hi ha un excés d'això, de crides al mal temps, de situar-se en la posició més derrotista. El ciutadà diu: 'El meu problema és arribar, o no, a fi de mes, que la meva empresa funcioni... I vostè em parla de l'Estatut...' Nosaltres intentem fer un esforç perquè quan estem parlant de l'Estatut estem parlant també de l'empresa, d'arribar a fi de mes i del transport.»

-ERC, que governa amb el PSC, va dir que si la canonada es rebenta s'hauria de fer un Estat català. Què hauria passat si CiU hagués votat la proposta d'ERC?

-«Res, això és el pitjor. Té a veure amb el programa de govern o amb l'estabilitat del govern? Per nosaltres no i per ERC, pel que han dit, tampoc. El que ens sabia greu és que això fos vist, i em temo que així ha estat, com un nou joc de mans. No som partidaris d'aquestes vies, però em poso en la pell d'alguna persona que sí, i que pensi que els polítics rebreguen la qüestió de mala manera. Si jo fos independentista, no m'agradaria que al Parlament es jugués amb la paraula, i que en funció d'una petita esmena, d'un petit

debat o d'un intercanvi de cromos... allò, de cop i volta, en 24 hores, fos la solució i, al cap de 48, hagués desaparegut de l'agenda política. Amb determinades paraules, millor no jugar-hi, perquè perden valor. Crec sincerament que perjudica el sobiranisme.»

-Potser sí que ha canviat la percepció de la imatge del govern, i hi va haver una reunió en què el President va preguntar als socis si havia canviat alguna cosa que invalidés el pacte.

-«Moltes coses provoquen reunions. El que sí és veritat és que la calçotada va ser un error, i jo crec que això s'ha apreciat de manera molt clara per part d'ERC, sobretot en el semblar que estava en joc la presidència de la Generalitat i un canvi de majories. Ningú, i així ho ha dit el president, farà mai un retret a ERC des del PSC per ser independentistes, no li farem un retret de coherència política. De la mateixa manera, ells deuen considerar que el nostre soroll és intolerable quan diem que nosaltres mai desertarem del combat per transformar Espanya. Suposo des d'ERC deuen pensar 'aquesta gent s'ha begut l'enteniment', quan el que dirien ells és que hem d'agafar i sortir corrents. Aquesta és la grandesa de posar d'acord per a un període de quatre anys amb un programa de govern a partits que tenen projectes polítics diferents.»

-Si va ser un estirabot d'un dirigent d'ERC, això vol dir que és perillós per a un partit i fins i tot pel govern que els dos màxims dirigents d'ERC estiguin en l govern i no controlin el partit?

-«En el PSC tenim un model polític que quan estem en el govern ens agrada que la direcció del partit estigui en el govern, i que no es produeixi aquesta separació. No tenim el model del PNB. Per tant, ens sembla lògic i bé que els màxims exponents de la direcció d'ERC estiguin en el govern. Ara, jo respecto que dins d'ERC hi hagi el debat. Els ciutadans tampoc no entenen massa que es digui una cosa com a govern i com a partit una altra. Quan ets en el govern tens una obligació especial envers els electors que fa que hagi de posar tots els ous en el mateix cistell. Si tens dos lampistes, tots dos vetllaran perquè no es trenqui la canonada, no un mirant que no es trenqui i l'altre alertant que saltarà! Les aportacions d'en Josep-Lluís Carod-Rovira i

d'en Joan Puigcercós són molt bones, creiem que el govern és fort i sòlid, entre altres coses, perquè hi són ells dos, com també hi ha en Joan Saura i el President, que és el primer secretari del PSC. Això forma part d'un esquema d'estabilitat que pretén salvar alguns dels problemes que vam tenir».

-Que CiU governés amb el PSOE, què implicaria per al tripartit català?

-«Ho hem dit en altres ocasions, nosaltres no serem un obstacle per a la participació de CiU en un govern estatal del PSOE. Perquè creiem que podria ser molt bo. A nosaltres no ens espanta. Hi ha gent que diu: 'Si allà l'aliança és del PSOE amb CiU, s'hauria de canviar el govern de Catalunya.' No, una de les coses per les quals Catalunya és una nació és que té el seu sistema de partits i el seu sistema d'aliances i coalicions. Crec que l'entrada de CiU al govern de Madrid podria tenir elements positius. Quan surten aquests discursos, ens surt dir-los 'benvinguts a casa', perquè tota la vida hem defensat que el que li convé a Catalunya és ser decisiva i present en les institucions de l'Estat. Els partits han de servir per coses. I he donat moltes voltes a com es defensa millor l'interès dels ciutadans. I, en aquest cas, dels que confien en CiU, que són molts. No crec que s'hagi de fer una política que, d'alguna manera, els condemni a la inoperància o a la irrellevància. Per tant, si CiU pot jugar en un determinat moment un paper positiu d'impuls, d'aportació a la governació espanyola, per què no fer-ho?»